

Yarinsız Zamanlar

– Şükran Aydoğan · 16 Ağustos 2011

Yarınımız yok,
Kırılmış aynalardaki masumiyet
Çaylaklar üşüşmüş başına,
Günahkâr bedenlerde ki,
Kokuşmuş ihtirasların.
Tarih utanmış gizinde,
Koparmışlar sayfalarını,
Yeniden yazılmayacak,
Ne millattan öncesi,
Ne sonrası kalacak.
Mahşer gününde bin feryat,
İnsanlık kendi küllerinde yok olacak.

Kim söktü prangalarını?
Azat edipte kötülüğün
Kim kapattı?
Kör kuyuları üzerimize.
Bakamadığım gözlerde kin,
Kimin iştihasının kanlı lokmalarıydı,
Ve bir deri bir kemik beşeriyet.

Acıları sızlarken bir başka bedenin,
Kim mahkûm etti?
Açlığa sabileri..
Yunuslar çığığında seslendi de,
Kim kapadı üzerimize demir kapıları,
Duymayalım diye...
Eyyübün sabrını yüklememişse Rab,
Eksikse eksiltildiyse insanlığımız,
Hak eder miyiz?
Avuçlar dolusu dualarını,
Yunus'un...
Kabulünde yok olur mu?
Tükenir mi nesli?
Soyumuzda ki soysuzun!

Ş.AYDOĞAN (GÜLCENAZ)